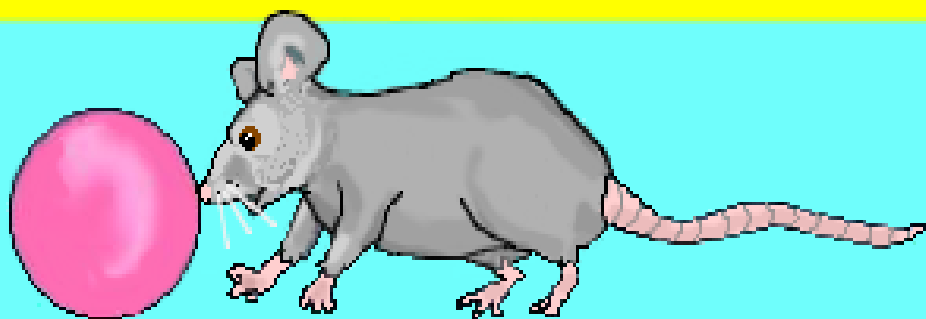

AARTJE LANGSTAARTJE

EN DE ROZE KAUWGOMBAL

PETRALOUISE MURIS

PETRALOUISE MURIS

Tweede versie.

Bladzij	Hoofdstuk
3	1Een muis in het magazijn
8	2Boeven in de winkel
12	3In de prullenbak.
16	4Kwibus, de mus.
21	5Het doorzichtige kousje.
26	6Op zoek naar Aartje.
30	7Kwibus gaat terug.
36	8Vuilnisland.
42	9De vuilniswagen.
46	10Voorin de vuilniswagen.
52	11Waar is Winnie?
56	12Kwibus weet raad.

HOOFDSTUK 1 EEN MUIS IN HET MAGAZIJN.

In het winkelcentrum is een grote drogisterij die Vaatje kruiden heet.

Daar verkoopt men medicijnen, speelgoed, snoep en andere spullen.

Het is er altijd erg druk.

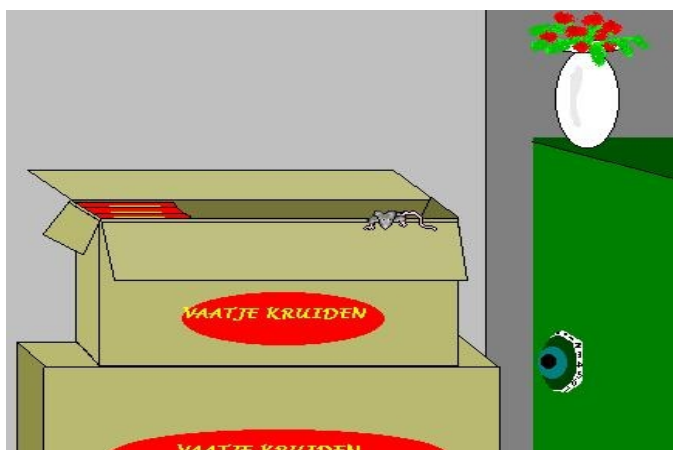
Achter de winkel is het magazijn.

Daar worden alle nieuw bestelde artikelen heen gebracht.

In het magazijn staat een grote tafel met acht klapstoelen.

Het winkelpersoneel mag daar hun pauze houden.

In de hoek staat het bureau van de chef.

Op een dag gebeurt er iets in het magazijn.

Nadat de bestelling is gebracht, komt een muis uit een grote doos tevoorschijn.

Ogenblikkelijk verkent hij zijn omgeving.

Het muisje is duidelijk naar iets op zoek.

Hij besnuffelt werkelijk alles.

De chef komt het magazijn binnen.
Hij neemt plaats achter zijn bureau.
Onder het bureau zit de muis, hij zit op zijn achterpootjes.
Hij kijkt angstig naar de lange benen van de chef.
Het muisje durft er niet onder het bureau vandaan te komen.
Hij maakt zich heel klein en kruipt dicht tegen de muur.
In de hoek zit een spin, die zegt: 'wat kom jij hier doen? Kom jij mij soms plagen? Ik wil rust!'
'Nee hoor, ik verschuil mij voor het mens dat hier zit! Mensen zijn vreemde wezens, zij houden niet van muizen. Zij vinden muizen vieze beesten, maar ik ben helemaal niet vies.
Ik lik altijd mijn vachtje schoon.'
'Pff, ik vind muizen ook niet erg fris, die horen buiten. Ga nu maar weg muis!'

De muis kijkt verdrietig met zijn mooie kraaloogjes naar de boze spin.
De spin krijgt medelijden en vraagt alleraardigst: 'hoe heet jij?'
'Ik heet Aartje, Aartje Langstaartje, en jij?'
'Ik heet Winnie spinnie.'
Aartje Langstaartje lacht.
'Waarom lach jij eigenlijk,' vraagt Winnie Spinnie een beetje gepikeerd.
'Zomaar, ik vind het een leuke naam.'
'Nou jij hebt zelf ook een domme naam! Iedereen weet dat muizen lange staarten hebben.' verweert Winnie zich.
Hij kijkt niet meer naar Aartje en verzorgt zijn web.

Aartje hoopt dat de chef snel zal opstaan.

Die staat niet op.
In plaats daarvan komt een vrouwmens het
magazijn inlopen.
Zij staat naast de chef, zij vraagt: 'Hans, mag ik
morgen een dag vrij? Mijn zoontje is ziek.'
'Natuurlijk Joke, morgen zijn hier genoeg mensen.
Neem vrij en koop van mijn geld een paar snoepjes
voor jouw zoontje.' Hij legt een euro neer.
Joke loopt het magazijn uit en Hans blijft achter zijn
bureau zitten.
Er valt een vel papier op de grond, een grote hand
grijpt ernaar.
Aartje springt van schrik tegen het webje van
Winnie.
Het web scheurt.
Winnie schreeuwt heel boos: 'Aartje toch! Kun jij
niet uitkijken?'

Nu komt ook het hoofd van de chef onder het
bureau.
Aartje kruipt helemaal naar achter, hij staat rechtop
tegen het webje.
Het web scheurt helemaal kapot en de spin valt op
de grond.
Hij rent onder het bureau vandaan, maar de chef
heeft hem al gezien.
Grote bruine schoenen proberen op de spin te
trappen.
Winnie is gelukkig sneller dan de chef en holt onder
de kluis.
De kluis is erg zwaar, de chef heeft geen zin om
hem daaronder weg te halen.
Het muisje is nog steeds onder het bureau, hij zit
daar muisstil.

Het is sluitingstijd.

Er is geen enkele klant meer in de winkel.

Al het personeel komt naar het magazijn, daar liggen hun jassen en tassen.

'Ik heb een paar kauwgomballen voor mijn zoontje in een snoepzakje gedaan. Het kost tachtig eurocent,' zegt Joke.

Zij geeft haar chef twintig eurocent terug.

'Dank je wel Hans.' zegt zij en draait het zakje dicht.

Nu moet er nog een mooi strikje omheen.

De strikjes liggen in de la van het bureau.

Het zakje kraakt en langzaam gaat het open.

Er valt een roze kauwgombal op de grond die onder de kluis rolt.

'Oef,' zegt Joke geschrokken, zij doet gauw een strikje om het snoepzakje.

Al het personeel wil vlug naar huis.

'Tot morgen allemaal, behalve jij Joke. Ik hoop dat jouw zoon gauw beter wordt,' zegt de chef. Hij zet het alarm aan.

Iedereen gaat onder luid geroezemoes naar buiten.

Er klinkt geluid van het dichtdraaien van het slot, daarna is het stil.

Het duurt nog even voor het muisje onder het bureau vandaan durft te komen.

Zijn kleine dopneusje ruikt iets lekkers: 'snuffelsnuf, snuffelsnuf.'

Hij trippelt naar de kluis en kijkt eronder.

'Ha Winnie, zit jij hier? Wat heb jij een mooi webje gemaakt! Mm, het ruikt hier heerlijk zoet, wat is dat toch,' snuffelt Aartje.

Voor hem ligt een enorm grote roze kauwgombal.

Hij besnuffelt de bal.

‘Mm, lekker,’ zucht hij en begint er aan te likken.
‘Hij ligt in de weg Aartje, rol hem eens weg?’ vraagt de spin.
Aartje duwt tegen de grote roze kauwgombal die meteen begint te rollen.

Winnie haalt opgelucht adem: ‘hè, hè, nu kan ik mijn web afmaken.’

De kauwgombal rolt onder de bureaustoel.
Aartje likt de bal schoon, hij kan er geen genoeg van krijgen.

HOOFDSTUK 2

BOEVEN IN DE WINKEL.

Winnie trippelt onder de kluis vandaan: 'ben je nu nog aan het sabbelen? Waar smaakt het naar? Mag ik ook proeven?'

'Mm, het smaakt lekker zoet Winnie, kom er gauw bij!'

Winnie klimt op de grote kauwgombal en likt aan de roze suikerlaag.

'Bah, dat smaakt vies,' concludeert hij.

Aartje moet om het vieze gezicht van Winnie lachen: 'nee, lekker juist! Ik kan er niet van afblijven.'

Winnie steekt zijn tong uit: 'brr, ik lust het niet.'

Hij kruipt weer onder de kluis.

Aartje heeft het de hele nacht druk met de kauwgombal. Hij vergeet te gaan slapen.

Tegen de ochtend klinkt er glasgerinkel.

Aartje schrikt ervan, hij holt pijlsnel onder het bureau.

In de winkel gaat het alarm af: 'tuut, tuut,' klinkt het. Het is een erg felle fluittoon. Aartjes oortjes doen er pijn van.

Twee mannen komen de winkel binnen, zij willen geld en spullen stelen.

Aartje weet niet dat het gevaarlijke boeven zijn.

Hij denkt alleen aan zijn kauwgombal die onder de stoel ligt. Hij trippelt erheen.

Het muisje wil hem net onder het bureau rollen als de boeven het magazijn inkomen.

Aartje rent snel onder het bureau terug.

De mannen willen de kluis openmaken.
De kluis kan niet open, er zit een tijdklok op.
Zij worden erg boos en kijken rond.
Met hun zaklantaarn schijnen zij op enkele dozen
naast de kluis.
'Wat zit daar in?'
Met hun grote handen graaien zij in een doos.
In de doos liggen sokken.
Zij stoppen hun zakken vol sokken.
'Hier liggen allemaal muizenkeuteltjes, bah,' gilt één
van de boeven.
Hij rent de winkel in.
'Ik ben bang voor muizen,' jammert hij.
Aartje hoort het tweetal aan: 'bang voor muizen?'
Hij weet ineens hoe hij de boeven de winkel uit
moet jagen.
Zigzaggend holt hij voor hun voeten.
De twee boeven lopen gillend de winkel uit.

Aartje rent over een etagère door een gaatje in de
muur het magazijn in.
Zuchtend likt hij weer aan de roze kauwgombal.
Winnie komt hem gezelschap houden.
'Lust jij zo graag zoetigheid, Aartje?'
'Ja ik lust alles, als het maar heel zoet is.'
Winnie vertelt hoe fijn hij woont in het magazijn.
Hij vindt het gezellig, nu er een vriend is.
Winnie kletst honderduit.
Aartje hoort hem niet, hij geniet van de roze
suikerlaag.

Het winkelalarm gaat nog steeds af.
De twee vriendjes horen niet dat een politieagent
het magazijn binnenloopt.
Hij kijkt naar de bureaustoel en wat daar onder ligt.

‘Jakkas, ze hebben hier muizen.’

Aartje schrikt van zijn zware stem en holt samen met Winnie onder de kluis.

Ondertussen zien zij aldoor schoenen heen en weer lopen.

Aartje lacht: ‘het lijkt wel of er geen mensen inzitten, ha, ha.’

Zij horen ook stemmen.

Winnie hoort een bekende stem. ‘Die is van de chef.’ fluistert hij zacht.

De chef is snel naar de winkel gekomen, omdat de politie daarom gevraagd heeft.

‘Kunt u ons vertellen wat zoal gestolen is?’ vraagt de politieagent.

‘Op het oog is er niets weg.’

Hij kijkt naar de kluis die nog steeds op slot is.

‘De kluis kan niet eerder open, dan negen uur ‘s morgens. Alleen ik kan de kluis openmaken.

Hij is erg zwaar, weghalen is haast onmogelijk.’

De chef loopt de winkel in.

‘Wat gek, ze hebben alleen de ruit ingegoooid, volgens mij missen wij niets. Ik moet het allemaal rustig bekijken.’

De agent loopt ook door de winkel, hij wijst naar de camera’s.

‘Die moeten bekeken worden.’

Er hangen twee camera’s in de winkel en één in het magazijn.

De chef loopt naar het magazijn terug.

Daar staat de recorder met een televisiescherm.

Hij spoelt de videobeelden terug. De chef bekijkt de beelden. Hij ziet iets opmerkelijks op het tv scherm.

De winkelruit gaat aan diggelen, twee boeven stappen binnen.
Zij lopen naar het magazijn en frunniken aan de kluis.
Daarna graaien zij in een doos en halen er sokken uit.
Dan rennen zij opeens de winkel uit.
Wat loopt daar kris kras voor hen? De chef kijkt verbaast.
'Dat is een muis, een waakmuis! Ha, ha,' lacht hij:
'wij hebben hier een waakmuis!'
De politieagent komt ook naar de videobeelden kijken. Hij moet er ook om lachen.
Hij ziet dat het muisje niet naar buiten rent. Hij rent onder de bureaustoel waar de kauwgombal ligt.

De agent kijkt onder de bureaustoel.
Daar is geen muis. Hij kijkt onder het bureau. Daar is ook geen muis.
Er ligt wel een vieze roze kleffe kauwgombal op de grond.
Hij raapt die op en gooit het in de prullenbak.
'Geef de opnames van de camera's maar aan mij,' zegt hij: 'ik neem ze mee naar het politiebureau.'

Even later is het weer rustig in de winkel.
De chef wil nog niet naar huis, hij wacht op de glazenmaker.

Winnie hangt met een draadje vlak bij de buitendeur.
Hij is erg nieuwsgierig wat er gebeuren gaat.
Aartje zit in de prullenbak bij zijn kauwgombal. Hij heeft geen zin om naar de glazenmaker te kijken.

HOOFDSTUK 3 IN DE PRULLENBAK.

Aartje vindt zijn kauwgombal veel belangrijker, hij smikkelt en smult.
Hij weet niet dat de chef de prullenbak nodig heeft voor de glassplinters die hij net heeft opgeveegd.
Doordat de prullenbak opgetild wordt, schudt de rommel dat erin is heen en weer.
Aartje schrikt zich een hoedje en verstopt zich onder een velletje papier.
Hij wordt erg bang.
Het kleine muisje wil meteen uit de prullenbak vluchten, maar hij durft het niet.
De chef zet de bak met een klap op de grond.
Het muisje verliest zijn evenwicht en schuift onder het velletje papier vandaan.
Boven hem ziet hij de chef met een stoffer en blik vol glasscherven.
Hij kan nog net op tijd onder het velletje papier kruipen.
De lading glasscherven vallen met een klap in de prullenbak.
Zij vallen bovenop het papier waar het muisje onder zit.
Aartje kan niet voor of achteruit, hij zit klem en krijgt het erg benauwd.
Hij roept zo hard hij kan: 'Winnie, help! Ik zit in de prullenbak, haal mij eruit!'
Het spinnetje holt zo snel mogelijk, langs het plafond naar de prullenbak.
Hij laat zijn draadje zakken en werpt zich naast de prullenbak.
Hij kruipt langs de bak omhoog en daarna tussen het glas naar beneden.

‘O, Aart jij bent helemaal bedolven onder het glas.
Ik kan je niet redden. Ik ben niet sterk genoeg,’
jammert het spinnetje.
Hij klimt weer omhoog en roept zo hard mogelijk:
‘help mij alstublieft meneer de chef, Aartje zit vast!’
Maar mensen kunnen geen spinnen verstaan.

Dan klautert hij over het scherpe glas in de bak.
‘Ik ga hulp halen, ik kom zo terug. Hou je taai
Aartje!’
De spin rent de winkel uit naar een nabij gelegen
groenperk.
Daar woont Tak naaktslak.
Hij kruipt tussen het groen opzoek naar Tak.
Tak zit in de struik met de rode bessen.
‘Hallo Winnie!’ roept hij blij: ‘ik heb jou lang niet
gezien!’
‘Je moet me helpen Tak, mijn vriend zit in de
problemen.’

Tak is erg aardig, hij gaat direct mee.
‘Snel, snel!’ gilt Winnie.
Maar slakken zijn niet snel.
Het duurt dus uren eer zij in de winkel zijn.
De prullenbak is inmiddels in het magazijn
teruggezet.
In de winkel is het weer even druk als altijd.
Het is daar erg gevaarlijk voor een naaktslak.
Tak kan maar net alle schoenen ontwijken.
Hij is blij dat hij buiten een graspol vindt waar hij
veilig kan blijven zitten.
Winnie rent langs het plafond naar het magazijn.
De prullenbak staat onder het bureau.
‘Aartje leef je nog?’

‘Ja, ik heb gelukkig mijn kauwgombal, anders had ik mij moeten vervelen.’ lacht Aartje zuur.

De deur van het magazijn floept open, de chef komt binnen.

‘Ach ja, de prullenbak moet nog leeggegooid worden. Ik zal die maar even legen,’ mompelt hij.

Hij pakt de prullenbak en gooit hem leeg boven een container.

Er komt een vuilniswagen aanrijden.

Hij rijdt achteruit, pakt de container op en kiepert de container leeg.

Het vuil is nu in de grote vuilniswagen.

Aartje zit klem tussen al de rommel in de auto.

Winnie is weer helemaal alleen in de winkel, zonder vriendje. Hij huilt.

Hij weet niet hoe hij zijn vriendje moet redden.

Aartje is ergens in de grote wereld.

Daarom besluit hij om Aartje te zoeken. Hij weet alleen niet hoe.

Na sluitingstijd loopt Winnie door een luchtrooster naar buiten. Hij wandelt naar het groenperkje.

Hij komt eerst Bokkie tor tegen, die draait zich om.

De tor wil niets van kruisspinnen weten.

Bokkig gilt hij: ‘ik wil rust aan mijn hoofd, ga weg!’

Winnie roept: ‘Tak, Tak waar zit je?’

‘Hie - ier achter je!’

‘Waar dan, ik zie je niet.’

‘Ik zit op het polletje gras naast de winkeldeur!’

Winnie kijkt verbaasd achterom.

Hij wandelt terug naar de winkeldeur.

De deur is op slot, niemand kan nog naar binnen.

Tak zit op het gras.

Winnie vertelt wat er met Aartje is gebeurd.

'Ik weet niets van de binnenkant van de drogisterij.
Jij zult het Kwibus moeten vragen.
Hij komt morgen weer, hij is nu naar bed,'
overpeinst Tak.
'Wie is Kwibus?' vraagt Winnie.
'Kwibus mus, je weet wel die vogel die hier altijd
overdag zit. O ja, hij eet graag spinnen, hij is de
enige die jou kan helpen.'

Slak begint aan zijn lange reis naar het groenperkje.
'Moet ik je duwen, Tak?'
'Graag, want ik ben erg traag. Het duurt veel te lang
eer ik thuis ben.'
Winnie duwt Tak naaktslak naar het groenperkje.
Dat is nog een heel karwei.
Daarna loopt hij weer terug naar het luchtrooster.
Hij gaat naar zijn slaappleaats onder de kluis.

Winnie is de volgende dag al vroeg wakker.
Hij trippelt naar de winkeldeur, die is nog dicht.
Dan wandelt hij langs het plafond naar het
luchtrooster.
Hij laat zijn draadje naar het groenperkje waaien.
Kwibus mus is er nog niet, daarom verschuilt Winnie
zich tussen de struiken.
Buiten is het erg gevaarlijk, er is altijd wel een vogel
die een spinnetje lust.

Tak ligt te slapen op een blad en Bokkie tor slaapt
eronder.
Winnie durft Tak niet wakker te maken.
Pas na een uur komt Kwibus aan vliegen.
Hij gaat op een takje zitten en tjlpt vrolijk, daarbij
beweegt hij met zijn lijfje.

HOOFDSTUK 4 KWIBUS, DE MUS.

Kwibus ziet ineens een lekkere spin tussen het groen. Hij vliegt er op af.
Gelukkig is Tak wakker die schreeuwt: 'nee niet doen! Dat is Winnie, hij is mijn vriend!'
Kwibus staat oog in oog met Winnie. 'Vriend?'

'Winnie is mijn vriend.' zegt Tak naaktslak: 'je moet hem helpen Kwibus.'

Tak vertelt wat er met het muisje is gebeurd.
Kwibus is erg onder de indruk, hij wil Winnie helpen.
'Ga naar binnen en haal iets waarmee ik je dragen kan,' commandeert de mus.
'Kan het niet met mijn webje? Dat is aardig sterk hoor.'

'Nee Winnie, je web kan scheuren. Zoek iets stevigs, een zakje of zo.'

Winnie gaat meteen op pad. De winkeldeur staat inmiddels open, er zijn veel mensen binnen.
Hij wandelt naar de draagtasjes in de winkel.
De tasjes zijn veel te groot.
Hij ziet in het magazijn een witte sok over de doos hangen.

'Dat is een mooi zakje,' lacht hij blij.
Jammer genoeg is de sok te zwaar.
Hij rent naar Kwibus terug. 'Kwibus, Ik kan de zak niet dragen, kom mij even helpen!'
Kwibus vliegt pijlsnel naar binnen en met de sok weer naar buiten.

'Stap in de zak Winnie, jij krijgt gratis vervoer. We gaan het gebouw door.'
Winnie stapt in de sok en Kwibus vliegt meteen de winkel in.

Achter het magazijn staat een deur open,
daarachter is de hal.
Daar lost een vrachtwagen dozen.
Achter de auto staan de grijze containers voor het
winkelafval.
Kwibus landt boven op een container.
'Uitstappen allemaal, dit vliegtuig vertrekt zo naar
een andere omgeving,' lacht Kwibus.
'Wat nu?' vraagt Winnie verbijsterd.
'Jij moet wachten totdat de vuilnisman komt!'
'Maar, maar hier is Aartje toch niet?'
'Wat ben jij dom zeg, je moet hier wachten totdat de
containers geleegd worden.
Je laat je dan in de auto vallen. Dan kom je vanzelf,
waar Aartje ook is. Succes!'
Kwibus vliegt pijlsnel weg.
Winnie maakt snel een nieuw webje onder aan de
rand van de container.

Na dagen geduldig te hebben gewacht komt
eindelijk een vuilniswagen.
De container wordt opgetild en Winnie laat zich in
de vuilniswagen vallen.
Een tweede container wordt in de afvalkar geleegd.
Winnie is bang verpletterd te worden.
Hij weet niet hoe snel hij weer uit de vuilniswagen
moet komen.
Hij wandelt naar de winkel. Na uren zoeken heeft hij
eindelijk het luchtrooster gevonden. Hij kruipt
vermoeit naar binnen. Langzaam slentert hij onder
de kluis.
Hij is erg verdrietig, hoe moet hij zijn vriend nu
vinden?
Hij besluit om midden in zijn webje te gaan slapen.

Winnie wordt de volgende dag vroeg wakker.
Hij wil via de winkeldeur naar buiten.
Dat is makkelijker, omdat het groenperkje pal
tegenover de winkeldeur ligt.
De winkeldeur is dicht. Winnie weet niet dat het
zondag is.
Hij wacht tevergeefs op de chef die de deur moet
gaan openen.
De chef werkt niet op zondag, hij is vrij en zit in zijn
tuin de krant te lezen.
Winnie wacht uur na uur. Dan krijgt hij er genoeg
van en wandelt naar het luchtrooster.

Bokkie tor zit in het groenperkje. Hij zit in de
schaduw onder een blad.
'Hallo Bokkie,' zegt Winnie verrast, 'jou heb ik een
tijd niet gezien.'
Bokkie tor geeft geen antwoord, hij is meestal
kwaad omdat hij graag alleen is.
Winnie trippelt langs hem en ontdekt Tak naaktslak.
Hij eet gulzig een blaadje. 'Ik dacht dat jij weg was,'
mummelt Tak met volle mond.
Winnie huult: 'ik heb het verprutst Tak, ik durf niet in
de vuilniswagen.
Ik zie Aartje nooit meer terug.'
'Kalmeer wat Winnie, eet een blad daar knap je van
op,' meent de slak.
Winnie houdt niet op te huilen, hij snikt: 'ik lust geen
bladeren.'
Onder zijn voeten komt een regenworm uit de
grond.
Hij kijkt boos naar Winnie: 'hou op met dat gejack,
heb je niks beters te doen!'
'Dat vind ik nou ook,' beaamt Bokkie tor.

‘Ik mis mijn vriendje zo, ik wil hem weer zien,’
jammert de spin.

Kwibus komt op het tumult afvliegen: ‘wat is hier
aan de hand? Is er iets gebeurd?’

Hij ziet de verdrietige spin tussen het groen.

‘Waarom ben jij nog hier, de vuilnisman is gisteren
al geweest.’

Winnie vertelt hem dat hij bang is in de vuilniswagen
geplet te worden. Hij jammert dat hij zijn grote
vriend voorgoed kwijt is.

‘Ik heb een idee.’ zegt Kwibus: ‘ik weet ergens een
plastic zakje te liggen, wacht hier even!’

Kwibus vliegt weg en even later komt hij met een
plastic boterhamzakje terug.

‘Stap er in, we gaan een tochtje maken.’

Gehoorzaam klimt Winnie in het zakje.

Binnen een mum van tijd ziet hij het winkelcentrum
van bovenaf.

‘Prachtig, prachtig, ik zou wel uren willen vliegen,’
zegt Winnie enthousiast.

Kwibus vliegt nog een rondje en daarna landt hij in het groenperkje.

‘En?’ vraagt Kwibus.

‘Leuk, geweldig,’ zegt de laaiend enthousiaste Winnie.

‘Dan vliegen wij volgende week boven de vuilniswagen mee.’

‘Nee, dat durf ik niet,’ jammert Winnie.

‘Nee, wij gaan niet in de auto domoor, maar erboven. Wij komen dan vanzelf bij Aartje,’ tjilpt Kwibus.

Winnie vindt het een geweldig idee.

Opgewekt wandelt hij het luchtrooster weer in.

Hij is in de veronderstelling dat hij zijn vriend snel weer bij zich zal hebben.

De volgende dag begint al met moeilijkheden.

De kluis wordt van zijn plaats gehaald, men is opzoek naar muizennesten.

Het webje van Winnie wordt resoluut verscheurd.

De kluis wordt meegenomen door mannen met een grote vrachtwagen. Zij zetten een nieuwe op dezelfde plaats.

Het is een prachtig hoogglanzende kluis met dubbele tijdsloten.

Aan de onderkant is geen plaats voor muizen, zelfs niet voor een spinnenweb.

Van onder het bureau observeert Winnie iedereen.

Hij vindt het magazijn te rumoerig er zijn teveel mensen bezig.

Hij trippelt naar het luchtrooster.

Het rasterwerk dat er voor hing heeft plaatsgemaakt voor een nieuw zeer fijn gaas.

Winnie kan er niet meer doorheen.

De chef wil geen muizen in zijn winkel.

HOOFDSTUK 5 HET DOORZICHTIGE KOUSJE.

Winnie kruipt via het gaatje in de muur over de etagère de winkel in.
Via het plafond rent hij naar de winkeldeur.
Buiten rent hij zigzaggend naar het groenperkje.

Kwibus eet besjes, hij kijkt verbaasd op als Winnie hijgend op hem af komt rennen.
‘Wat is er nu weer aan de hand? Het afval wordt nog niet gehaald hoor!’
‘Ik moet je even vertellen dat Aartje straks de winkel niet meer in kan. Ze maken alle gaatjes dicht,’ jammert de spin.
‘Nou, dan zoek je toch een ander plekje?’ Kwibus vliegt op.

De sacherijnige tor zit nog steeds op dezelfde plek. Hij heeft het hele verhaal gehoord en zegt: ‘luister jij eens, vent! Jij moet je niet zo aanstellen hoor! Insecten hebben geen muizen als vrienden. Muizen lusten zelfs insecten! Hou op met dat gejammer en hoepel op!’
Winnie wordt boos en schreeuwt: ‘maar ik lust torren!’
De tor verstopt zich snel in de mulle aarde.
‘Lafaard!’ schreeuwt Winnie hem na.
Tak komt er nu ook bij. ‘Zeg wat doe je nou? Maak je ruzie?’
‘Ik vind Bokkie tor niet aardig, hij zegt vervelende dingen. Hij heeft altijd een slecht humeur!’ huilt Winnie.
‘Maak je niet druk, hij is niet altijd onaangenaam. Eet wat groen.’

‘Ik lust dat niet, ik ga wel weer. Doe! Tak!
Winnie rent de winkel in. Hij gaat op zoek naar een andere plek.
Boven de etagère is een prachtig plaatsje om een webje te maken.

Winnie spint zijn web en is er snel mee klaar.
In het midden rust hij uit.
Hij doezelt net een poosje als hij wakker schrikt van Bokkie tor.
‘Winnie, Winnie wakker worden, ik heb het mooiste plan dat jij je maar bedenken kunt.’ Winnie kijkt Bokkie slaperig aan. ‘Zeg het maar,’ zegt hij.
‘Vrouwmensen dragen doorzichtige kousen.’ Bokkie kijkt hoopvol naar Winnie.
‘Dat is beter dan zo’n witte sok waar je niet eens doorheen kunt kijken.’
Winnie kijkt van boven de winkel rond ‘Nou? Hoe kom ik dan aan zo’n kous? Ik weet niet of de chef doorzichtige kousen verkoopt hoor.’
Bokkie zegt knikkend: ‘ik wel, ik weet het zeker. Daarnet deed een vrouwmens bij ons perkje haar kousjes aan. Daarom weet ik dat zij doorzichtig zijn, goed hè? Als jij met Kwibus meegaat kun je alles zien.’
Winnie roept verbaast: ‘maar Bokkie, we hebben toch een plastic zakje?’
‘Dat is weggewaaid, vandaar dat ik jou dit even kwam zeggen. Dan kan jij vast op zoek naar kousjes.’
Winnie bedankt Bokkie tor.
Hij weet niet hoe hij zo’n kous uit de verpakking moet halen, laat staan ermee naar buiten wandelen. De spin wil ook niet stelen.

Hij denkt aan het verhaal van Bokkie tor. Bij het perkje had het vrouwmens haar kousjes aangetrokken. Misschien heeft zij de kapotte kousjes in de afvalbak gedaan. Naast het groenperkje staat er één.

Winnie gaat meteen op pad. Buiten in de afvalbak ligt het doorzichtige kousje.

Winnie trekt zo hard mogelijk aan het kousje.

Hij heeft het nodig voor zijn vliegreis.

Het kousje is te groot en te zwaar voor het kleine spinnetje.

Vanuit de afvalbak roept hij Kwibus.

Kwibus hoort Winnie niet roepen, maar Aaf raaf heeft hem wel gehoord.

Zij vliegt boven de afvalbak en ziet Winnie op het kousje zitten.

Zij landt op de afvalbak en tast met haar snavel in de diepte.

‘Jij hebt geluk dat ik net patat en koek heb gegeten,’ krast zij.

Zondags is hier geen mens, dan vind ik hier niets te eten. Dan had ik best een spin gelust.’

Zij pakt het kousje en vliegt ermee naar het dak aan de overkant.

Winnie springt van het kousje en zegt schrikachtig: ‘ik had wel kunnen vallen.’

‘Wees blij dat ik je hielp, een ander zou dankbaar zijn geweest.’

Aaf vliegt krassend weg.

Het kousje waait over het dak.

‘Kwibus, Kwibus waar zit je nou!’ schreeuwt Winnie.

Hij kijkt vanaf het dak over het groenperkje.

Het lijkt een stuk kleiner.

Beneden lopen talloze mensen met grote tassen. Het is druk in het winkelcentrum, er is veel geroezemoes en er klinkt muziek.

Kwibus mus vliegt naar het dak, hij strijkt neer naast het kousje.

‘Wat een prachtig zakje,’ zegt hij.

‘Dit is geen zakje, het is een kousje,’ legt Winnie uit.

‘Toch’ is het een zakje. Stap in, wij gaan meteen het zakje uitproberen.’

Het nieuwe zakje laat veel frisse lucht door. Het is er zelfs koud.

‘Ik ga landen in ons perkje,’ zegt Kwibus: ‘houdt je goed vast!’

‘Ik vind het ijskoud in het zakje,’ bibbert Winnie.

‘Jij wilt toch je vriend terug? Dan moet jij dat beetje kou maar voor lief nemen.’ Kwibus kijkt Winnie ernstig aan.

‘Ja maar...’

Winnie denkt aan zijn warme plekje onder de kluis, dat plekje is er niet meer.

Onder het bureau wordt vaak geveegd daar is het ook niet veilig.

Boven de etagère heeft hij zijn nieuwe plek, het is daar ook fris. Winnie houdt niet van kou.

‘Ik weet al wat,’ oppert Kwibus: ‘jij krijgt donsveertjes van mij, daar lig je lekker warm tussen.’ Kwibus plukt een paar donsveertjes uit zijn verenpak en doet ze in het kousje.

‘Kruip er eens tussen?’

Winnie kruipt gehoorzaam in de kous tussen de donsveertjes.

‘En?’

‘Lekker warm, Kwibus!’

‘Dat dacht ik al, ik ga een stukje met je vliegen... om te wennen.’

‘Kwibus vliegt hoger en hoger. Winnie geniet van het uitzicht.’

‘Wil jij mijn nest zien?’ vraagt Kwibus.

‘Ja, leuk!’

‘Als jij wilt mag je bij mij logeren,’ oppert Kwibus.

‘Dat lijkt mij leuk.’ zegt Winnie enthousiast.

Zij vliegen naar het nest van Kwibus.

‘Stap uit, we zijn er. Wat vind jij ervan, dit is mijn boom.’

Winnie kijkt rond. ‘Waar moet ik slapen?’

‘Hier natuurlijk, in mijn nest.’

‘Ik slaap altijd in een web, wist jij dat niet?’

‘Natuurlijk wel,’ jukt Kwibus.

Winnie spint een web tussen de takken van de boom. Die nacht waait zijn web in de wind.

HOOFDSTUK 6 OP ZOEK NAAR AARTJE.

De volgende morgen is de vuilniswagen er al heel vroeg.

‘Winnie je moet wakker worden, vandaag gaan wij naar je vriend,’ tijlpt Kwibus.

Het spinnetje kruipt tussen het dons in de kous.

‘Wij gaan bovenop het oranje knipperlicht van de auto zitten.

Kwibus neemt het kousje tussen zijn snavel en vliegt ermee naar de vuilniswagen.

De vuilniswagen rijdt erg traag.

Winnie wordt ongedurig. ‘Waarom schiet hij niet op!’ roept hij geërgerd.’

‘Dat komt omdat de auto nog niet vol is, je moet geduldig wachten. Misschien zijn wij vanmiddag bij je vriend.’ laat Kwibus, Winnie weten.

Uiteindelijk is de auto vol. Hij rijdt eerst naar het reinigingsbedrijf.

Daar stappen de vuilnismannen uit, zij hebben pauze.

In de tussentijd strekt Kwibus zijn pootjes en vliegt wat rond.

Als de pauze voorbij is stappen de mannen weer in de auto.

Kwibus neemt weer plaats op het knipperlicht, bovenop de vuilniswagen.

Kwibus heeft het heel moeilijk zichzelf vast te houden. Op de snelweg rijdt de auto hard.

Zijn pootjes worden stijf van de kou.

‘Ik hou het niet vol Winnie, ik ga boven de vuilniswagen vliegen.’

Winnie vindt het best, het is niet prettig bovenop de vuilniswagen.

De vuilniswagen rijdt veel te snel voor Kwibus het kleine musje.

Hij houdt hem niet bij. De auto verdwijnt in de verte.

‘Ik ga hoger vliegen, dan kan ik hem misschien nog zien,’ mummelt Kwibus met het kousje tussen zijn snavel. Winnie stemt daarmee in.

Het stel vliegt hoger en hoger de lucht in.

De lucht is prachtig blauw met kleine witte wolkjes.

‘Gelukkig, ik zie hem weer.’

Maar Kwibus ziet ook wat anders, in de verte doemen donkere wolken op.

‘Er zit niets anders op,’ denkt het kleine musje: ‘wij moeten erdoorheen.’

Winnie denkt niet aan onweersbuien, hij kijkt nieuwsgierig om zich heen.

Wat is de wereld klein.

Onder zich ziet hij weilanden met koeien en kleine boerderijen. Hij ziet schapen, paarden en ganzen.

Fabrieken, winkels en woonhuizen. Maar vooral veel straten en snelwegen.

De grote vuilniswagen rijdt nog steeds erg hard.

Hij wordt gevolgd door talloze andere auto's.

Winnie wordt moe van al de nieuwe dingen die hij nog nooit eerder gezien heeft.

Hij doet zijn oogjes dicht en valt in slaap.

Hij merkt niet dat Winnie midden in de onweersbui terecht is gekomen, hij slaapt lekker door.

Het stormt, arme Kwibus heeft grote moeite rechtdoor te vliegen.

Het dondert en bliksemt.

Kwibus wil ergens gaan schuilen, hij is bang voor onweer.
Hij moet wel doorvliegen omdat hij in de verte nog steeds de vuilniswagen ziet rijden.
Het begint keihard te regenen.
Even denkt hij om terug te gaan.
'Doorvliegen, doorvliegen,' denkt het musje.
Het kleine musje is buiten adem, zijn hartje tikt twee keer zo snel.
Hij wil niets liever dan ergens in een boom gaan zitten.
Opeens klinkt er een donderslag.
Van schrik tuimelt Kwibus naar beneden.
Gelukkig kan hij nog net op tijd gaan fladderen.
Hij landt op een ijzeren hek, vlakbij een koeienstal.
Er valt een traantje op de doorzichtige kous.
Het is een warm traantje. Winnie wordt er wakker door.
'Ik ben de weg kwijt,' huilt Kwibus: 'ik kan het niet helpen, ik schrok van het onweer.
Ik zie de vuilniswagen nergens meer!'
'Wat doen we nu!' schrikt Winnie.
Hij kruipt uit het kousje en laat zich van het ijzeren hek de grond zakken.
'Ik vraag het wel ergens, er zal wel iemand zijn die de weg weet.' stelt hij Kwibus gerust.
'Ik zal hier wachten,' tjlpt Kwibus: 'wij spreken hier weer af bij het ijzeren hek.'
'Oké!'

Terwijl Kwibus in de buurt van het hek blijft, wandelt Winnie naar de koeienstal.
Daar staan enkele koeien die gemolken worden.
'Hallo dames, mag ik wat vragen?'

De koeien kijken verbaasd alle kanten op. Zij zien niet wie er tegen hen spreekt.

‘Hier ben ik...hier!’ Winnie doet veel moeite zich zichtbaar te maken voor de grote koeien.

Hij werpt zich met een draadje pal voor de snoet van een koe.

‘Kunt u mij alstublieft vertellen waar de afvalberg is?’

‘Zeker, de afvalberg ligt aan het einde van het weiland, hier links.’

‘Dank u mevrouw,’ zegt Winnie. Hij wandelt vrolijk fluitend Kwibus tegemoet.

‘Weet je de weg nu?’ tjlpt Kwibus.

‘Ja, het is hier vlakbij, ik kruip in de kous en jij brengt ons er naartoe.’

Het tweetal gaat meteen op weg.

Hun teleurstelling is groot als zij ontdekken dat de afvalberg een berg koeienmest is.

In de verte vliegen kraaien.

‘Ik ga het hen vragen,’ maakt Kwibus kenbaar.

Hij vliegt op de kraaien af.

De kraaien vertellen hen dat de afvalberg midden in het bos ligt.

‘Jullie moeten aldoor rechtdoor vliegen en na het laatste weiland rechtsaf.’

Alweer zijn de twee van het kastje naar de muur gestuurd. De afvalberg blijkt een grote hoop takken te zijn.

Arme Kwibus, hij is erg moe geworden van het vliegen.

HOOFDSTUK 7

KWIBUS GAAT TERUG.

Nog steeds hebben de diertjes de afvalberg niet gevonden.

En de snelweg lijkt verder dan voorheen.

Nergens is een spoor van de vuilniswagen te bekennen.

Kwibus vliegt terug naar het ijzeren hek naast de koeienstal.

Hij is uitgeput als hij daarop neerstrijkt.

‘Dit hou ik niet vol, Winnie. Wij kunnen beter teruggaan.’

Winnie is teleurgesteld, hij kan niet alleen zoeken.

Dat is veel te gevaarlijk voor een spin. Kwibus krijgt medelijden.

‘Ik zal het nog één keer proberen, nu vlieg ik de andere kant op.’

Na een kwartiertje vindt hij de snelweg.

Hij is erg blij, hij denkt Winnie te kunnen helpen.

Hij vliegt bovenin een boom naast de snelweg.

‘Jij mag niet uit het kousje. Zodra wij een vuilniswagen zien, vliegen wij erachteraan.’

Winnie blijft gehoorzaam in het kousje zitten.

Kwibus doet zich ondertussen tegoed aan wat rode bessen.

Een uur gaat voorbij. Nog een uur gaat voorbij.

Kwibus ziet vele auto's maar geen vuilniswagen.

Hoog boven hem vliegen meeuwen.

De mus durft niet zo hoog te vliegen.

Hij krijgt een briljant idee. Iets verderop heeft hij een tankstation gezien.

Hij neemt het kousje tussen zijn snavel en vliegt erheen.

‘Waarom stop je hier?’ vraagt Winnie nieuwsgierig.

‘Blijf in het kousje!’ commandeert Kwibus, hij legt

het kousje in het gras.

‘Ik ga even wat eten in het grasveld leggen. Ik kom zo terug.’

De mus springt in een afvalbak omdat die vol ligt met afgedankte etensresten.

Kwibus vliegt heen en weer met etensresten.

Hoog in de lucht zien de meeuwen al het lekkers op de grond.

Met velen vliegen zij eropaf.

Kwibus blijft roerloos tussen hen inzitten.

‘Jammer, het is op,’ jammert een meeuw.

‘Is echt alles opgegeten?’ vraagt een ander. Weer een ander zegt: ‘dat was lekker, ik lust best meer.’

‘Meer, meer, meer!’ schreeuwen de andere meeuwen.

De mus zegt: ‘ik haal nog meer, als jullie iets voor mij willen doen.’

‘Wat dan? Wat dan?’ vragen alle meeuwen.

Hier moet ergens een stortplaats zijn, een reuze afvalberg, daar moet ik naartoe. Weten jullie de weg?’

‘Waarom, waarvoor?’ vragen de meeuwen.

‘Ik heb een spinnenvriend die daarheen wil.’ Legt Kwibus uit.

De meeuwen lachen.

‘Het is echt waar. Hij zoekt zijn vriend,’ zegt Kwibus.

‘Wij begrijpen het niet, jij bent toch zijn vriend?’

‘Zijn andere vriend, Aartje Langstaartje,’ probeert de mus hen aan het verstand te brengen.

De meeuwen lachen onophoudelijk: ‘zijn vriend is een scholekster, ha, ha.’

‘Niet waar, zijn vriend is een muis!’ tsjilpt Kwibus geërgerd.

De meeuwen zijn aan het schuddebuiken van het lachen.

‘Waarom lachen jullie mij uit? Heb ik niet voor jullie eten gezorgd? Nu is het jullie beurt, in ruil voor voedsel krijg ik jullie hulp.’

‘Neem ons niet kwalijk dat wij jou uitlachen mus.

Jij weet toch wel dat vogels insecten eten?

Muizen lusten ook wel spinnenvrienden.’

Moedeloos hipt Kwibus naar de afvalbak.

Een grote schaduw vliegt boven hem. Even later landt er een grote meeuw naast hem.

‘Ik ben dankbaar voor het heerlijke eten. Mag ik jou misschien helpen?’

Voor alle zekerheid gooit Kwibus nog wat etensresten voor de grote meeuw neer.

Hij wil er zeker van zijn dat hij Winnie niet zal opeten.

De meeuw eet alles gulzig op.

‘Ik moet naar de stortplaats met mijn kousje,’ laat Kwibus hem weten.

‘Kousje? Heet die spin zo? Goed ik zal je brengen, ik weet waar het is.’

Dolgelukkig vliegt Kwibus achter de grote meeuw aan.

Dat gaat even goed, maar al gauw zweeft de meeuw tussen vele anderen hoog in de lucht.

Kwibus kan hem niet bijhouden en hij kan ook zo hoog niet vliegen.

Hij landt in een weiland vlak naast een sloot waar eenden zwemmen en een reiger staat. Kwibus vindt het daar te gevaarlijk voor Winnie.

Hij vliegt terug naar het tankstation.

Daar wandelt de grote meeuw naast de afvalbak.

‘Ik dacht wel dat ik je hier zou vinden,’ zegt de grote meeuw: ‘ik heb een voorstel. Hoe vind jij het als ik jouw vriend wegbreng?’

‘Eet jij hem dan niet op? Beloof jij dan dat je hem niets aandoet?’

‘Jij doet hem toch ook niets aan? Laat mij het doen, dan zou jij naar huis kunnen.’

Kwibus wil niets liever.

‘Goed, ik moet eerst nog even afscheid nemen van mijn vriend.’

Winnie begrijpt wel, dat de zoektocht geen doen was voor Kwibus.

‘Vaarwel maatje,’ zegt Kwibus: ‘ik hoop dat jij Aartje vindt.’

Tegen de meeuw zegt hij: ‘neem de kous tussen je snavel, laat hem niet vallen.’

Dan vliegt het musje weg.

De grote meeuw neemt het kousje tussen zijn snavel en vliegt hoe langer hoe hoger de lucht in. Vlakbij de wolken uit hij een vreugdekreet: ‘meeuw, meeuw!’

Zijn snavel gaat open en het kousje valt.

Gelukkig wordt het opgevangen door een andere meeuw.

‘Geef terug, geef terug,’ schreeuwt de grote meeuw. Hij krijgt het kousje niet terug.

De andere meeuw zweeft ermee boven het bos en laat het daar per ongeluk vallen.

‘Jammer ik had wel een lekker spinnetje willen eten,’ denkt hij.

Het kousje valt tussen de takken van een boom.

De meeuw kan het kousje niet pakken tussen het dichte gebladerte van de boom.

Hij heeft zwemvliezen zoals een eend.

Hij kan niet op een tak zitten zoals een mus of een ekster.

Luid krijsend vliegt hij weg. Winnie besluit uit het kousje te komen en spint een web tussen de takken en valt in slaap.

De zon laat al een poosje haar stralen zien.

Winnie wordt wakker en rekt zich uit.

‘Hè, hè een nieuwe dag, ik hoop dat ik vandaag mijn vriend vind.’

Hij laat zich aan een draadje uit de boom zakken en wandelt door het zachte mos.

Het bos is groot, het spinnetje heeft kleine pootjes.

Het kan maanden duren, eer hij uit het bos is.

Daarom klimt hij in het kruintje van een boom. Daar kijkt hij om zich heen.

Hij heeft daar een goed uitzicht. Ziet hij het goed? Is daar in de verte de stortplaats te zien? Ja, dat is de vuilnisbelt. Hij ziet een bergenland van vuilnis. 'Hoera, daar moet ik zijn! Nu moet ik nog een manier bedenken hoe ik daar snel kan komen.' Hij denkt aan de grote sprongen met zijn draadje van boom naar boom.

Dat gaat niet makkelijk, het is zelfs moeilijk. De wind blaast aldoor zijn draadje de verkeerde kant op. 'Ik moet een andere manier bedenken.'

Hij denkt aan vogels maar die vindt hij te gevaarlijk. 'Er zit maar één ding op, ik moet een vlinder vangen.'

Winnie spint een stevig web, hoog in de boom.

Als hij klaar is wacht hij in een hoekje totdat er een vlinder in verstrikt raakt.

Er vliegt een vlinder nietsvermoedend zijn kant op.

Hij ziet het web niet en vliegt er pardoes middenin.

Hij spartelt om eruit te komen maar dat lukt niet.

Winnie komt razendsnel tevoorschijn.

Het vlindertje schrikt en gilt: 'eet mij niet op!'

'Als jij mij naar de afvalberg brengt... eet ik je niet.'

'Ik doe alles voor je, als je mij maar niet opeet,'

jammert het vlindertje.

HOOFDSTUK 8

VUILNISLAND.

Winnie haalt het vlindertje uit zijn webje en springt op zijn rug.

‘Het spijt me dat ik jou eerst vangen moest, maar ik had geen andere oplossing.

Vlug, breng mij naar de stortplaats, daarna ben je weer vrij.’

Het vlindertje is hartstikke bang voor Winnie.

Het brengt hem snel naar de stortplaats.

Winnie springt van zijn rug. ‘Nou bedankt hè?’

Het vlindertje vliegt razend snel weg, hij is blij dat hij weer vrij is.

Winnie kijkt verbijsterd om zich heen, waar moet hij Aartje zoeken?

Overall om hem heen liggen hoge bergen afgedankt vuil.

Winnie begint aan zijn zoektocht.

Hij strompelt over al het vuil dat een mens zoal weggooit.

Algauw komt hij een rat tegen.

Ratten zijn een stuk groter dan muizen.

Winnie voelt zich heel klein.

‘Welkom in Vuilnisland,’ lacht de rat: ‘kom jij hier eten? Hier ligt van alles. Lekker, mm heerlijk! Je kunt je buik hier rond eten, proef eens?’

De rat kijkt met vrolijke oogjes naar de spin, hij zegt met zijn bekje vol: ‘wat? Lust jij niks.

Wat ben jij kieskeurig zeg!’

‘Ik heb al gegeten,’ jukt Winnie.

‘Je weet niet wat je mist,’ smakt de rat: ‘wat kom jij hier doen?’

‘Ik zoek hier een vriend van mij.’

‘Tjonge, tjonge ken ik hem soms?’

‘Ik weet het niet, hij heet Aartje Langstaartje,’ zegt Winnie.

‘Ben jij een vriend van Aartje Bangstaart? Dat is toevallig! Dat is mijn broer. Kom mee ik breng je wel. Hop, spring op mijn rug!’

‘Nee, hij heet niet zo,’ sputtert Winnie tegen.

De rat luistert niet, hij zegt nogmaals: ‘hop, spring op mijn rug, je bent zo bij je vriend.’

Winnie springt op de rug van de rat. Het heeft geen zin hem tegen te spreken.

Van bovenaf kan hij Vuilnisland goed overzien.

Misschien ziet hij Aartje ergens.

De rat is niet één, twee, drie bij zijn broer.

Overall stopt hij om nog wat te peuzelen.

Na een uur zijn zij twee meter verder gekomen. Dat is niet veel.

Winnie wordt er moedeloos van.

Hij durft de rat niet te vragen of hij iets sneller wil lopen.

Winnie is bang de rat te beledigen.

Er verstrijken uren. De zon staat allang niet meer in het midden van de mooie blauwe lucht.

De spin blijft netjes op de rug van de vriendelijke rat zitten.

Hij weet niet dat de rat vergeetachtig is.

Omdat Winnie haast niets weegt, is de rat hem allang vergeten.

Als de zon zowat verdwenen is, schreeuwt Winnie boos: ‘komt er nog wat van, of blijf je eten!’

De rat schrikt zich een pukkel. Vol schaamte begint hij te rennen.

In de verte ziet hij zijn broer staan.

Hij holt op hem af.

‘Aart, ik heb bezoek meegebracht! Een verrassing!’
Zijn broer kijkt verrast op: ‘een verrassing, voor mij?’
‘Hier is je vriend, spring van mijn rug af Winnie.’
‘Ik heb helemaal geen spinnenvriend,’ zegt Aart teleurgesteld.

De vriendelijke rat begrijpt er niets meer van.

‘Jij zei toch dat je Aartje Bangstaartje wilde bezoeken?’

‘Nee ik zei, Aartje Langstaartje, maar u verstond mij niet.’

‘Tjonge, tjonge, ik ben namelijk een beetje doof.
Waarom ben je dan op mijn rug geklommen?
Waarom heb je verder je mond stijf dicht gehouden?’

‘Dat was erg dom van mij, ik had wel beter uitzicht van bovenaf. Ik hoopte mijn vriend sneller te ontdekken.’

De andere rat kijkt bedenkelijk.

‘Ik weet een hele hoge plek,’ zegt hij: ‘vandaar uit, kijk je over heel Vuilnisland!

Spring maar op mijn rug,’ stelt Aartje Bangstaart voor.

Daar voelt Winnie wel wat voor, hij klimt op de rug van Aart.

Aart brengt hem naar een grote hijskraan, hij klimt er tegenop.

De twee kijken boven hun ogen uit.

‘Prachtig hè... ons landschap.’ stamelt Aart: ‘kijk, in de verte zie ik een bulldozer.’

Winnie ziet het, hij ziet zijn vriend ook.

‘Wilt u alstublieft zo vriendelijk zijn, mij daarheen te brengen?’ vraagt hij beleefd.

‘Natuurlijk, je bent er zo.’ Aart brengt Winnie in een ommezien naar de bulldozer.

Daar zien zij dat het muisje van zijn kauwgombal smikkelt.

‘Het spijt me erg kleine spin, stamelt Aart Bangstaart: ‘ik durf hier niet te blijven. Ik ben vreselijk bang voor de bulldozer. Maar ik vond het fijn je te leren kennen.

Ik ga weer naar mijn broer, succes hè?’

De grote rat rent weg.

Winnie roept: ‘Aartje, Aartje, hallo Aartje!’

De bulldozer maakt een enorme herrie, Aartje hoort Winnie niet.

Er zit niets anders op, dan over de rommel naar Aartje te lopen.

Dat is een enorme opgave want de spin moet over alle troep krabbelen, soms glijdt hij uit. Eindelijk staat hij achter Aartje, hij tikt op zijn rug.

Aartje schrikt ervan. Hij laat de kauwgombal los.

‘Hè, ben jij het Winnie?’ zegt hij verbaasd: ‘wat ben ik blij om je te zien.’

‘Ik ben ook blij Aartje, wij moeten terug naar huis.

Ik klim op je rug, dan kunnen wij meteen gaan.’

‘Maar mijn mooie roze kauwgombal dan?’

‘Die moet hier blijven,’ stelt Winnie vast.

Aartje kijkt chagrijnig, hij wil absoluut geen afstand doen van zijn roze kauwgombal.

‘Miste jij mij niet?’ vraagt Winnie beteuterd: ‘jij bent nog wel mijn beste vriend!’

‘Natuurlijk miste ik jou wel, domme spin. Ik dacht alleen dat ik hier de rest van mijn leven zou moeten blijven. Gelukkig heb ik mijn kauwgombal. Ik heb er dagen naar lopen zoeken. Ik vond hem pas.’

‘Is die kauwgombal belangrijker dan onze vriendschap?’ vraagt Winnie nog steeds triest.

‘Als ik naar huis ga, neem ik mijn kauwgombal mee, punt uit.’ Aartje haalt boos zijn neus op.

‘Wij zijn veel te langzaam als jij die meeneemt.

Er loeren teveel gevaren.’ tracht Winnie hem wijs te maken.

Hij gaat in een leeg groenteblikje zitten, hij spint er een webje in.

‘Jij bent veranderd, ik vind je niet aardig meer.

Volgens mij heb jij een glassplinter in je hoofd!

Ben ik daarom hierheen gekomen? Was ik maar thuis gebleven. Dan kan jij tenminste je hele leven aan die vieze roze kauwgombal likken!’ moppert Winnie.

‘Puh.’ is het antwoord van Aartje. Hij heeft geen tijd voor Winnie, hij heeft het te druk met zijn kauwgombal.

Inmiddels is het donker geworden. Winnie slaapt midden in zijn webje, in het groenteblikje. Het regent. De regen tikt vrolijk tegen het blikje. Winnie wordt niet nat.

Dat is heel anders gesteld met het kleine muisje.

Zijn pelsje wordt kleddernat. Hij rilt van de kou.

Het liefst wil hij ook in het groenteblikje kruipen.

Er is alleen plaats voor Winnie.

Hij ziet een stuk regenpijp en gaat daarin zitten. Het tocht vreselijk in de holle buis.

De regen spettert er bovenop, dat maakt veel lawaai. Koud en nat slaapt Aartje in.

De volgende dag is het ook somber.

Aartje trippelt de regenpijp uit. Hij wil zijn roze kauwgombal likken. Tot zijn schrik ziet hij de bal nergens. Hij zoekt overal, ook op de plek waar hij de vorige dag had gezeten.

Tenslotte trippelt hij naar het groenteblik.
'Wordt wakker Winnie, weet jij soms waar mijn roze bal is?'
Winnie wrijft in zijn oogjes, hij wandelt het blik uit.
'Daar ligt hij.'

'Waar dan? Ik zie hem niet,' jammer de muis.
'Wat ben jij kippig zeg, hij ligt daar! Het is die vieze grijze bal, daar zo!'
Winnie kruipt zijn web weer in.
Aartje besnuffelt de grijze bal.
'Hij is het niet, Winnie! Deze ruikt niet zo lekker!'
Winnie legt uit: 'weet je wat er gebeurt als de regen uur na uur op jouw roze kauwgombal klettert? Dan spoelt het suikerlaagje eraf! Dat betekent dat wij nu naar huis kunnen, omdat jij de kauwgombal niet lekker meer vindt smaken.'
Hij loopt het blikje weer uit.
'Kom Aart laten wij gaan, onze vrienden wachten op ons.'

HOOFDSTUK 9 DE VUILNISWAGEN.

Winnie springt op de rug van Aartje, zij beginnen aan de terugreis.

Nog geen uur later heeft Aartje geen zin meer om te lopen.

Het idee dat hij het hele stuk naar huis moet lopen maakt hem vermoeid.

Hij gaat languit liggen, waardoor Winnie van zijn rug tuimelt.

‘Wat is er aan de hand? Ben je niet lekker, voel jij je soms ziek?’ vraagt Winnie bezorgd.

‘Er is niks aan de hand, ik heb gewoon geen zin meer om te lopen.’

‘Dan komen wij nooit thuis!’ protesteert Winnie.

‘Het is hier zo moeilijk om te lopen. Ik moet over alle rommel klimmen of springen, ik ben moe.’

‘Wacht eens even Aartje, ik geloof dat ik een oplossing weet. Jij bent met de vuilniswagen hierheen gebracht, dan brengt de vuilniswagen ons ook wel weer thuis.’

Winnie grinnikt omdat hij het zelf een erg goed idee vindt.

‘Ik ga echt niet weer tussen de troep in de vuilniswagen.’ jammert Aartje ontdaan.

‘Nee zeg, de auto is dan leeg. Wij hebben dan een zee aan ruimte,’ legt Winnie uit.

‘Ja dag! Ik ga niet achterin die stinkende auto zitten hoor!’

Winnie veegt zijn voorpootjes schoon. ‘Hij ruikt een beetje vies. Daar wennen wij wel aan. Als wij meegaan zijn wij lekker snel thuis.’ mummelt hij.

Aartje blijft stokstijf staan. Hij weigert nog verder te lopen.

In hun nabijheid scharrelt de vriendelijke rat rond. Hij merkt het tweetal op: 'hallo, zin in een hapje?' 'Nee,' zegt Winnie: 'wij willen naar huis, ik weet wel hoe maar Aartje vindt het niks.'

'Vertel op, ik wil weten wat voor een idee jij hebt.' Winnie vertelt de vriendelijke rat welk plan hij heeft en waarom Aartje niet mee wil werken.

'Dan heb ik een goed idee,' oppert de vriendelijke rat: 'jullie gaan voorin zitten, naast de chauffeur.' Lachend holt hij weg.

'Dat is een goed idee, dan wil ik wel,' giechelt Aartje.

'Ik vind het erg gevaarlijk. Mensen zijn onbetrouwbaar... zij verjagen ons vast, of erger. Ik durf het niet,' klaagt Winnie.

Aartje piekert hoe zij voorin de vuilnisauto kunnen komen.

'We moeten erin klimmen,' zegt Winnie.

Hij herinnert zich niet meer of hij bovenop een rode of een witte auto gezeten had.

Zij denken allebei goed na.

'Volgens mij stond er een pijl op,' herinnert Winnie zich.

'Wij moeten dus opletten of er een auto met een pijl op de vuilnisbelt staat.'

De diertjes hebben geen geluk. Er rijden veel vuilniswagens af en aan, er is geen enkele met een pijl erop.

'Ik zie daar wat Winnie, het lijkt wel een huisje, laten we daar naartoe gaan.'

Winnie vindt het een goed idee. 'Misschien kunnen wij daar overnachten,' oppert hij.

Het lijkt hem in het huisje warmer dan buiten in het groenteblik.

Hij springt weer op de rug van Aartje Langstaartje. Het is een hele toer om over het huisvuil naar het huisje te lopen.

Eindelijk staan zij voor het huisje. Het is een geel huis met een groene deur. Op de deur staat: 'directiekeet.' De deur is dicht, misschien is er ergens een rooster.

Aan de achterkant van de keet is een rooster.

Aartje maakt zich piepklein maar Winnie kan met gemak naar binnen.

Er is niemand in de keet.

Op de muren hangen foto's van vuilniswagens.

De één nog mooier dan de ander. Er staan rode, groene, blauwe, witte en veelkleurige huisvuilwagens op. Aartje kijkt aandachtig naar de foto's.

Ergens moet een foto hangen van de vuilniswagen met de pijl. Hij kan hem niet ontdekken.

Winnie heeft zijn web tegen het plafond gesponnen. Van daaruit overziet hij het huisje.

'Waar kijk je naar?' vraagt hij aan Aartje.

Aartje vertelt dat hij de foto van de auto met de pijl niet kan ontdekken.

Winnie bekijkt alle foto's. 'Daar Aart, daar hangt hij.'

Boven alle foto's hangt een pietepeuterig klein prentje van een vuilniswagen met een pijl erop. Het is precies zo'n auto waarmee hij gekomen is.

'Hoera, we gaan naar huis!' schreeuwt hij enthousiast.

Op dat moment zwaait de deur open. Er komt een man binnen in een geel pak, met een witte helm op zijn hoofd. Hij gaat achter het bureau zitten. Hij pakt een boek uit de la en schrijft erin. Uit een tas naast het bureau pakt hij een trommeltje. Hij neemt daar boterhammen uit en stukjes kaas. Er valt een stukje op de vloer. Vanachter een ladekast houdt Aartje het stukje kaas in de gaten. Hij houdt van zoetigheid, maar ook van kaas.

HOOFDSTUK 10

VOORIN DE VUILNISWAGEN.

Om vijf uur staat de man het gele pak op.
Het is tijd om naar huis te gaan. Hij pakt zijn tas en
stopt daar zijn broodtrommeltje in. Dan gaat hij naar
buiten en sluit de deur.

Aartje trippelt tevoorschijn, hij rent op het stukje
kaas af.

Winnie zit midden in zijn webje. Hij houdt niet van
kaas, hij lust graag kleine fruitvliegjes en mugjes.
Hij wacht net zo lang totdat er één in zijn webje
vastplakt.

Het muisje heeft het druk met zijn stukje kaas.

Kom ook smikkelen, Winnie.' smakt hij.

Winnie laat zich aan een draadje naar beneden
zakken.

'Ik lust geen kaas, ik wil even buiten kijken.

Misschien is er iets anders waarmee wij naar huis
kunnen.

Buiten graaien enkele meeuwen in het huisvuil.

Zij kijken Winnie's richting op.

Winnie rent geschrokken door het rooster het huisje
in.

'Wat doe jij opeens gek,' mummelt Aartje met zijn
bekje vol kaas.

'Buiten staan wel twintig meeuwen.' jammert
Winnie.

'Doe niet zo mal. Als morgen de mensen weer
terugkomen, vliegen zij heus wel weg.' merkt Aartje
op.

Als de kaas op is klimt het muisje op de bureaustoel
en tuimelt in slaap. Winnie valt ook in slaap.

De volgende ochtend schijnen zonnestralen door het raam op de bureaustoel.
Het muisje wordt er wakker door, hij rekt zich uit.
Hij laat zich van de stoel op de vloer zakken.
'Goedemorgen, Winnie!' roept hij luid.
'Ik verstop mij vast achter de kast want straks komt die vast die meneer weer.'

Nog geen vijf tellen later komt de meneer met het gele pak binnen. Hij laat de deur wagenwijd openstaan.

Winnie ziet door het raam twee vuilniswagens staan. Er staat geen pijl op de auto's.

De mannen komen binnen voor een slok warme koffie en een praatje.

De man in het gele pak wandelt met de andere mannen naar buiten.

Winnie roept: 'Aartje! Hoor jij mij?'

'Ja, al!'

'Als straks de vuilniswagen met een pijl daarop hierlangs komt, wil ik dat jij naar buiten rent.'

Als het voorportier van de vuilniswagen openstaat klim dan naar binnen.'

'Voorportier, wat is dat?'

'De deur sufferd,' schreeuwt Winnie: 'ik waarschuw je wel.'

Even later parkeren vuilniswagens met een pijl erop voor het huisje.

Een paar mannen stappen het huisje binnen.

'Nu Aartje!' schreeuwt Winnie.

Het muisje rent tussen hun voeten door naar buiten.

Winnie loopt op zijn gemak langs het plafond en via de deurpost naar buiten.

De meeuwen vliegen hoog in de lucht.

Zij durven niet naar beneden te komen, zij zijn bang voor mensen.

‘Staat er een voorportier open?’ zegt Winnie.

‘Ja, de achterste wagen heeft zijn deuren openstaan,’ zegt Aartje gespannen.

‘Ik klim op je rug, je moet naar binnen klimmen.’ commandeert de spin.

Aartje klimt pijlsnel naar binnen, hij gaat achter het stuur op de bank zitten.

‘Nee, domme muis, deze plek is voor de chauffeur. Wij moeten achter de bank op de vloer, hup schiet op.’ benadrukt Winnie.

‘Ik zie dan niks, ik kan zo niet naar buiten kijken,’ jammert Aartje: ‘zo kan ik niet zien waar we zijn.’

‘Ik heb een plan, zodra de chauffeur rijdt, maak ik bovenin een webje. Dan kan ik door het raam kijken. Dan kan ik meteen zien wanneer wij in het winkelcentrum zijn.’ bedenkt Winnie.

De chauffeur stapt in.

Hij start de vuilniswagen en doet zijn radio aan.

Er klinkt vrolijke Nederlandse muziek.

Aartje wordt er vrolijk door, hij rent over de vloer pal langs de voeten van de chauffeur.

‘Hou op!’ maant Winnie: ‘straks merkt hij je op, hou je gemak!’

‘Rijden wij al?’ piept Aartje. Hij klimt omhoog om naar buiten te kijken.

‘Ga naar beneden, jij beseft niet hoe gevaarlijk dat is. Schiet op Aartje, ik kijk wel uit het raam voor ons tweeën.’

Mopperend laat Aartje zich van de bank aftuimelen. Hij blijft keurig onder de chauffeursplaats zitten.

Na een uur rijden stapt de chauffeur uit.

‘Waar zijn wij?’ vraagt Aartje.
‘Ik geloof niet dat we verder rijden. Buiten staat
‘afval Lex’ op het hek. Wij moeten ook uitstappen.
Kom Aart, wij zoeken zelf het winkelcentrum.’
Aartje gehoorzaamt Winnie.
Zij staan beide op het bedrijfsterrein van het
reinigingsbedrijf afval Lex.
Daar staan nog meer vuilniswagens.
‘Kom we gaan, ik spring weer op jouw rug, Aartje.’

Zij wandelen een tijdje langs een hele drukke weg.
Er komt een auto zacht aanrijden, hij stopt langs de
kant van de weg. De motor slaat af.
Keer op keer probeert de bestuurder, de auto op
gang te krijgen. De automobilist stapt zijn auto uit.
Hij portier staat open. Hij belt de wegwacht.

‘Zullen wij in die auto stappen?’ vraagt Aartje: ‘ik
ben erg moe van het lopen.’
‘Nee, wacht nog even, we weten niet eens waar die
automobilist naartoe gaat.’

Nog geen kwartier later komt de wegwacht
aanrijden.
Nu horen zij dat de bestuurder met autopech in het
centrum woont.
‘Ik ga instappen Winnie, we zijn straks lekker thuis.’
Aartje is opgetogen.
De spin is het er helemaal mee eens.
Iets later stapt ook de automobilist in zijn auto, de
auto doet het weer.
‘Hoera, hoera,’ joelen de twee achterin.
Gelukkig hoort de chauffeur hen niet.
Na een half uur stopt de auto voor een groot huis
met een winkel beneden.

De chauffeur stapt uit zijn auto. Aartje rent meteen met Winnie naar buiten.

Overall ziet hij hetzelfde soort huizen met winkels beneden.

‘Ik ken deze buurt niet, laten wij een blokje omlopen, misschien herken ik dan de buurt.’

De diertjes lopen blok na blok. Hun winkelcentrum vinden zij niet.

‘Ik denk dat wij verkeerd terecht zijn gekomen dit is vast een andere stad,’ jammert Winnie.

‘Kijk, ik zie duiven vliegen, vraag jij hun de weg.’

Aartje loopt op de duiven af.

De meeste vliegen weg, er blijft één zitten.

‘Mag ik u wat vragen? Is dit het enige winkelcentrum of weet u er nog meer?’

‘Nee, ik weet niks en ik zeg jou ook niks,’ koert de duif korzelig.

Aartje huilt: ‘wij zijn verdwaald Winnie, ik denk dat we de weg nooit terug zullen vinden.’

Net als zij hun wandeltocht willen hervatten draait er een vuilniswagen de straat in.

Op de auto staat een grote pijl.

‘Hé, dat is een vuilniswagen die ook in ons winkelcentrum komt.’

De auto stopt bij een rij containers. De chauffeur stapt uit zijn wagen.

‘Vlug instappen Aart, wij gaan met deze auto mee,’ commandeert Winnie.

Weer gaan de dieren de vuilniswagen in.

Zij verstoppen zich achterin de cabine.

De auto rijdt rechtstreeks naar het bedrijfsterrein van afval Lex.

‘We blijven nu net zolang in de auto totdat we thuis zijn,’ stelt Winnie voor.

Als de auto even later weer rijdt stopt hij bij de stortplaats.

De auto staat voor het gele huisje met de groene deur.

De man in het gele pak komt naar buiten.

‘O nee, nu zijn we hier weer. Niet uitstappen Aartje, we zijn weer bij de vuilnisbelt!’

Hij gehoorzaamt Winnie en blijft netjes zitten.

De bestuurder van de vuilniswagen stapt in en rijdt verder het terrein op. De vuilniswagen maakt een hels kabaal. Aartje wordt er bang van.

Winnie springt van zijn rug en kijkt naar buiten.

‘Alle rommel valt uit de auto, zo moet jij er ook uitgevallen zijn,’ grinnikt hij.

Aartje maakt zich zo klein mogelijk.

De kleine spin moet erom lachen: ‘het is niet gevaarlijk hoor, we blijven toch in de auto?’

Aartje is opgelucht als de herrie voorbij is en de vuilniswagen weer rijdt.

‘Jij mag twee keer raden waar wij nu heengaan,’ schatert Winnie.

Aartje lacht ook. ‘Weer naar afval Lex?’ giechelt hij.

Hij moet zijn buikje vasthouden: ‘ik, k kan niet meer, ha, ha!’

De twee diertjes slapen die nacht in de cabine van de vuilniswagen.

HOOFDSTUK 11

WAAR IS WINNIE?

's Morgens vroeg worden de twee gewekt doordat de chauffeur instapt. De vuilniswagen komt in beweging.

Winnie heeft een draadje vlak voor het raam gesponnen. Zo kan hij alles overzien.

'Nee, we zijn er nog niet. Ik herken deze buurt niet.' herhaalt hij keer op keer.

Aartje zit onder de bank, hij wil ook graag naar buiten kijken, dat mag niet van Winnie.

Eindelijk stapt de chauffeur uit. Hij laat het portier openstaan.

'Gelukkig, nu kan ik ook wat zien.' Aartje strekt zijn pootjes. 'Zeg, wat ruikt het hier lekker, ik ruik versgebakken brood, ik heb trek. Mijn buikje knort van de honger.'

Winnie waarschuwt Aartje: 'jij stapt niet uit, hoor!' Aartje blijft netjes in de auto.

'Daar komt de chauffeur weer.' zegt Winnie.

De chauffeur komt met een rolcontainer over een klein groen bruggetje aanlopen. Hij leegt de container en brengt hem terug.

Even later stapt hij weer in, om vervolgens weer ergens anders uit te stappen.

Telkens als het portier opengaat kijkt Aartje belangstellend naar buiten.

Weer staat de auto voor een huis met een bruggetje. Het huis heeft rood, witte luiken.

Aartje vindt het leuk om naar buiten te kijken.

Daar is de chauffeur weer, hij kijkt de cabine rond.

Hij zwaait met zijn armen. Hij heeft vast spierpijn.

Dan doet hij zijn radio aan, er klinkt gezellige muziek.

Het muisje wordt er moe van.

Nu rijdt de auto een groot stuk zonder te stoppen.

Aartje geeuwt: 'zie je al iets bekends?' Hij krijgt geen antwoord.

Weer stopt de auto, hij staat voor een huis met een geel uithangbord. Aartje kijkt naar buiten, er rijdt een trein voorbij. Hij wordt erg zenuwachtig.

Hij wil onder de bank vandaan komen om Winnie te zoeken, hij durft niet.

Als de auto weer stilstaat en de portierdeur weer open gaat stapt de chauffeur weer uit.

Hij staat voor een knipperlicht, de spoorboom wil niet omhoog gaan.

Een politieagent houdt de spoorboom omhoog.

De chauffeur stapt weer in en rijdt aan één stuk door naar het bedrijfsterrein.

'Grutjes, ik ben weer bij afval Lex. Nu moet ik eerst even kijken of ik Winnie zie. Misschien slaapt hij en hoort hij mij niet.'

Aartje zoekt overal in de bestuurderscabine.

Aan het plafond hangt een spinnenrag zonder spin erin.

Hij klimt omhoog om te zien of er geen ander plekje is waar Winnie zou kunnen slapen. Hij vindt hem niet.

Aartje wordt erg angstig, huilend rent hij heen en weer over de cabinevloer.

'Ik durf niet uit te stappen, ik durf echt niet uit te stappen,' herhaalt hij keer op keer.

Een ogenblik twijfelt hij om toch uit de auto te springen.

Dat kan niet meer want de chauffeur neemt weer plaats achter het stuur.

De vuilniswagen rijdt naar het winkelcentrum, daar rijdt hij een hal in waar veel containers staan.

Het portier veert weer open.

‘Hé, dit is ons gebouw!’ Aartje springt meteen uit de vuilniswagen. Hij wil de hal uit rennen maar de grote deur is gesloten. Geen auto kan eruit en zelfs geen muis.

Aartje ziet dat een grote vrachtwagen zijn goederen uitlaadt. Hij herkent het plaatje op de dozen.

‘Vaasje Kruiden’ staat erop.

‘Ik verstopt mij weer in een doos,’ denkt hij.

Hij knaagt vliegensvlug een klein gaatje onderin de doos.

De lading wordt in een karretje, het magazijn ingerold. Daar staat winkelpersoneel om de boel uit te pakken om het daarna in de winkel op de schappen te zetten.

De doos wordt opgetild en naar de winkel gebracht. Joke snijdt de doos met een mesje open.

Zij haalt er flesjes shampoo uit.

Joke schrikt als Aartje uit de doos springt.

Het muisje rent de winkel uit.

Hijgend klautert hij in het groenperkje.

Tak is net aan het eten. Hij kijkt verbaasd naar het muisje.

‘Hoi Aart, waar is Winnie?’

Aartje vertelt huilend dat Winnie zoek is.

Bokkie tor komt tussen het groen tevoorschijn, hij is geschrokken van de huilende muis.

'Waar is Kwibus, waar is Kwibus nou?' jammert Aartje.

Kwibus zit aan de overkant op het dak, toevallig kijkt hij naar het groenperkje.

'Daar is Aartje, leuk!' Hij vliegt in de bessenstruik.

'Waarom huil je?' vraagt hij.

Aartje vertelt hem alles.

'Tja, ik moet toch wat kunnen doen. Waar ben jij Winnie kwijtgeraakt?'

'Ik weet het niet meer,' jammert Aartje.

'Je moet toch nog iets weten?' Kwibus denkt na hij vraagt: 'jij zei dat de vuilniswagen overal stopte en dat het portier open ging. Wat heb jij toen gezien?'

Aartje zegt: 'rolcontainers.'

'Dat bedoel ik niet, heb je iets opmerkelijks gezien?'

Bokkie tor zegt: 'je weet wel een herkenningpunt. Een huis of een mooie struik.'

Aartje fronsst zijn kopje. 'Ja, ik heb kleine bruggetjes gezien en een huis met rood, witte luiken. En een geel uithangbord, stoplichten en een trein.'

'Was Winnie toen nog in de auto? Denk eens goed na Aart?'

De kleine muis is zo zenuwachtig dat hij niet goed kan nadenken.

HOOFDSTUK 12

KWIBUS WEET RAAD.

‘Luister goed Aartje,’ zegt Kwibus: ‘jij mag niet zelf gaan zoeken, dat doe ik met mijn broers en zussen. Jij blijft hier, bij onze vrienden. Wij gaan eerst zoeken bij de huizen met de kleine bruggetjes. Die weet ik wel te vinden.’

Kwibus vliegt weg, op zoek naar zijn familie.

Na een uur heeft Kwibus al zijn broers en zussen gevonden. Hij heeft ze uitgelegd dat zij een spin moeten zoeken. Dat hij Winnie heet en dat zij hem niet op mogen peuzelen.

Met zijn allen vliegen zij naar het huisje met het kleine bruggetje.

Kwibus heeft een plastic zakje meegenomen om de spin te kunnen vervoeren.

Zij doorzoeken bomen en struiken, gras, planten en mos. Langs de slootkant en in tuinen.

Er zitten daar wel spinnen maar niemand heet Winnie.

Als de avond invalt hebben zij de spin nog niet gevonden.

Zij vliegen teleurgesteld naar het winkelcentrum terug.

Kwibus landt voor Aartje in het groenperkje.

‘Het spijt mij Aartje, hij is nog niet terecht. Alvorens ik ga slapen, moet jij eerst nog eens goed nadenken. Waar was jij, toen Winnie nog in de auto zat?’

‘Ik weet het, ik weet het weer Kwibus, bij het huisje met de rood, witte luiken!’

‘Helaas moeten we tot morgen wachten wij zien niets in het donker. Welterusten Aart, morgenochtend gaan wij meteen weer op zoektocht.’

Kwibus vliegt weg.

Aartje kijkt verdrietig, er rolt een traantje over zijn snoet

Er is op dat ogenblik nog iemand verdrietig, dat is Winnie Spinnie.

De chauffeur van de vuilniswagen had hem met één zwaai naar buiten geslagen.

De chauffeur hield niet van insecten in zijn auto.

Winnie is verdrietig omdat hij Aartje nooit meer zal zien.

Hij hangt met een draadje aan een struik, hij heeft geen zin om een webje te maken.

De deur van het huisje met de rood, witte luiken floept open.

Over het bruggetje komt een man met een vaas aanwandelen.

Hier en daar plukt hij bloemen en groene takken.

‘Knip,’ doet de schaar.

Winnie wordt met tak en al in de vaas gezet.

Na wat water in de vaas te hebben gedaan, wordt de vaas voor het raam gezet.

De oude man opent de rood, witte luiken en kijkt naar de mooie kleuren van zijn boeket.

Door de warmte in het huisje valt Winnie in slaap.

De volgende ochtend vliegt een vlucht mussen rond het huis.

Zij strijken neer en doorzoeken elke struik en boom.

Kwibus geeft de moed op nadat zij zeker een uur rondom het huis aan het zoeken zijn.

Hij rust uit op vensterbank van het huis.

De andere mussen maken een hels kabaal met hun getjilp in de struik voor het huis.

Kwibus draait zich een beetje om en hipt over de vensterbank.

Tot zijn grote verbazing ziet hij Winnie in de bloemenvaas.

Winnie slaapt.

‘Wat nu!’ piekert Kwibus.

Hij vliegt rondom het huis om te kijken of er een raam open staat. Er staat niets open.

‘Ik heb een idee,’ denkt hij: ‘ik laat mijn familie in de achtertuin op het grasveld kabaal maken.

Zij moeten ook tegen het keukenraam tikken.’

Hij bespreekt het met zijn broers en zussen.

Zij doen meteen wat Kwibus hen vroeg.

De man komt naar buiten met korsten brood.

De keukendeur zwaait door de wind helemaal open
waarop Kwibus naar binnen vliegt.
Tussen zijn snavel houdt hij het plastic zakje.
Hij vliegt pijlsnel naar de bloemenvaas.
'Stap in Winnie, wij hebben haast!'
Voordat de verbouwereerde spin het beseft zit hij in
het plastic zakje.
Kwibus wil naar buiten vliegen maar de deur is
gesloten.
Gelukkig ziet de oude man het musje en laat hem
gauw naar buiten.
'Kom allemaal, we gaan terug naar het
winkelcentrum.'
De mussen vliegen snel naar het groenperkje waar
Aartje ongeduldig wacht.
Het muisje is wat blij nu zijn vriendje er weer is.
Winnie krijgt meteen een lik over zijn snoet.

De mus vindt een muntje op de grond en vliegt de
drogisterij binnen met het zakje.
Hij haalt een roze kauwgombal uit de
kauwgomballenbak en vliegt ermee naar Joke.
Kwibus legt het muntje voor haar neer en vliegt de
winkel uit.
Joke kijkt stomverbaasd naar het musje dat netjes
betaalt. Zij maakt snel een foto van het vogeltje.
Toevalligerwijs hangt er ook een roze ballon tussen
de struiken.
Kwibus lacht omdat het een superkauwgombal lijkt.
Aartje krijgt een nieuwe kauwgombal, hij voelt zich
intens gelukkig.
Niet alleen met zijn nieuwe roze kauwgombal, maar
ook met zijn allerbeste vrienden. Zij vinden een
nieuw plekje om te wonen bij 'Lampen Keesje'

EINDE